

ΤΟ ΚΥΚΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Δὲν προεΐδομεν ἀκριβῶς τὸν βίον τῆς, μόλις δὲ τὴν παρελθούσαν πέμπτην ἐτίναξε τὰ πύλακα, ὡς ῥόδον ἐκ τοῦ κήπου τῶν Μουσῶν. Ἦδη δὲν φοβούμεθα πλέον ν' ἀπατηθῶμεν, διότι ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη καὶ ἡ ἀδεια τοῦ νεκροσκόπου, ἤρξατο δὲ καὶ ἡ ἀποσύνθεσις τῶν μελῶν τῆς . . . ἀναχωρησάντων εἰς τοὺς νομούς των.

Ἡ ταλκίπυρος κατὰ τὸ τελευταῖον σταδίον τῆς ἦτο ὡς ἐὰν ἐπαθεν ἐξ ἡμιπληγίας. Ἡ δεξιὰ πλευρά τῆς δὲν ἤσθάνετο τίποτε, οὔτε τοὺς νυγμούς τοῦ κ. Μπογιατζόγλου τὸ δεξιὸν οὖς τῆς δὲν ἤκουεν, οὔτε τὰς φωνὰς τῶν Ἀθηναίων ὁ δεξιὸς αὐτῆς ὀφθαλμὸς δὲν εἶβλεπεν, οὔτε τὰ ἐν Σύρῳ γενόμενα ὁ δεξιὸς τῆς βραχίον ἐκαμνε μόνον σπασμωδικὰς τινὰς κινήσεις καὶ, μὴ ἀντέχοντος τοῦ δεξιοῦ ποδὸς αὐτῆς, κατέπεσεν. Οἱ συνελθόντες πρὸς ἐπίσκεψιν ἰατροὶ ἐγνωμοδότησαν, ὅτι θ' ἀναβιώσῃ καὶ θὰ ζήσῃ ὁμαλῶς, ἐὰν ἀντικτασταθῶν ὅλα τὰ βεβλαμμένα μέλη τῆς.

Ἐνῶ εἰς ὅλα τὰ ἐγκλήματα οἱ δράσται προσπαθοῦσι νὰ κρύπτονται, τὸναντίον εἰς τὸν στραγγαλισμὸν τῆς Ἐκτάκτου Συνόδου εὐρέθησαν πολλοὶ πρόθυμοι ν' ἀναλάβωσι τὴν εὐθύνην ἐνώπιον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦτο, διότι γνωρίζουσιν, ὅτι θ' ἀθωωθῶσιν ὑπὸ τῆς κοινῆς ὡς ἀκαταλόγιστοι.

Αἱ ὀλίγαι ὁμῶς αὐταὶ ἡμέραι τῆς ἀγωνίας εἶχον καὶ τὰ περίεργα ἐπεισόδια των. Λόγου χάριν ὁ κ. Κούστας ὑπέβαλε πρότασιν νὰ φέρῃ τὸ ὕδωρ ἐκ Στυμφλίας καὶ νὰ κουστίσῃ μόνον 3 ἑκατομμύρια, ἀντὶ τῶν ὑπολογισθέντων 35. Ἡ Βουλὴ ἀπέναντι τοιαύτης προτάσεως ἀπεφάσισε νὰ τὸν στείλῃ, ὅπου ἀρμόζει μετὰ κουστοδίας.

Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἠκούσθησαν τόσοι λυγμοί, τόσοι ψυχικαὶ διαχύσεις καὶ ἔρρευσαν τόσα δάκρυα, ὥστε τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς ἐκτάκτου συνόδου δύνανται νὰ φέρωσιν, ὡς λυρικὴ συλλογὴ, τὸν τίτλον : Στύνοι καὶ δάκρυα.

Ἠκούσθη εἰς τὸν διάδρομον :

— Ἄν ὁ Δηλιγιάννης εἶδε εἰς ἐμέ τὸ μανδύλι θὰ τοῦ ἔλεγα : Φίλε μου, κράτησέ τυ νὰ τὸ μεταχειρίζεσαι γιὰ τὰ σάλια, ποῦ μὰς ἀραδειαζεις.

Ἄξιον παρατηρήσεως εἶνε ἐπίσης, ὅτι ἡ Ἐκτακτος ἐπεράτωσε τὸν βίον τῆς χωρὶς καὶ ὁ κ. Μπογιατζόγλου νὰ περατώσῃ τὸν λόγον του. Ἐμεινε ἀκριβῶς ἀναλύων τὴν γελοιογραφίαν τοῦ πρὸ παρελθόντος φύλλου μας, καθ' ἣν παρίστατο ὁ Ἀρχηγὸς ἐπὶ ὄνου μὲ ἀλεξήλιον λευ-

κὸν διὰ τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας καὶ ὑφιστάμενος ὅλας τὰς ἐκ τῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ ἐδάφους δονήσεις. Ὅταν ἔλθῃ ὁ κ. Μπογιατζόγλου καὶ πάλιν βουλευτῆς, πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀγόρευσίν του ὡς ἔζη :

— Κύριοι εἶχομεν ἀφήσει τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ ὄνου κλπ

Ὁ κ. Φιλήμων καὶ πάλιν ἐγένετο ἀντικείμενον τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ τῶρα τῇ εἰσηγήσει τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, ὅστις μὰς ἀπεκάλυψε περίεργον ιδιότητά του κατὰ τὰς παρελθούσας δημοτικὰς ἐκλογάς.

Ὁ κ. Φιλήμων κατ' αὐτὰς καὶ ἦτο καὶ δὲν ἦτο ὑποψήφιος τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Δὲν ἦτο, διότι πολλοὶ ἐκλογεῖς τὸν ἐπέβαλον εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην, ἦτο, διότι ὁ κ. Δηλιγιάννης συγκατετέθη εἰς τὴν ὑποστήριξιν του.

Ἡμεῖς ὅταν ἔλεγε ταῦτα ὁ κ. Ἀρχηγὸς ἐσκέφθημεν ἐπὶ πολὺ, ἐὰν ἦτο ἢ δὲν ἦτο ἐχέφρων καὶ κατελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἦτο καὶ δὲν ἦτο.

Ἱστορικόν :

Εἰς 2ν τῶν δωματίων κἀθηνται πολλοὶ βουλευταὶ ἐκ οἷς καὶ ὁ κ. Ζωγλοπίτης. Ἐνῶ γίνεται συζήτησις εἰσέρχεται ἀσθμαίνων εἰς διανομὴς τηλεγραφημάτων καὶ μετὰ μεγάλης βίας :

— Εἶνε ἐδῶ κανένας βουλευτῆς ζωοκλοπίτης ;

Ἐνῶ ἠδύοναντο νὰ ὤσι πολλοί, ἐν τούτοις ἐπὶ μακρὸν ἐσκέφθη καὶ ὁ κ. Ζωγλοπίτης ν' ἀπαντήσῃ καταφατικῶς.

Ἐπειδὴ εἴθισται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης συνόδου ν' ἀναγράφωσι τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς καὶ ἡμεῖς ὑπέκοντες εἰς τὸν γενικὸν τοῦτον κανόνα σημειοῦμεν τὰς κυριώτερας :

Ἐγένοντο ἐπερωτήσεις περίπου τρισχίλιαι.

Ὁ κ. Λεβίδης ὁμίλησε περὶ τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος δεκάκις.

Ὁ κ. Παλαμῆδης ἔσπασε τὸ κεφάλι τοῦ κ. Φλέσσα ἀπαξ.

Ὁ συντομώτερος λόγος τοῦ κ. Πατρίδου διήρκεσεν ἐπὶ δύο ὄρας.

Πρὶν ἢ λήξῃ ἡ Σύναδος ὅλοι οἱ βουλευταὶ εἶχον λάβει τὴν ἐπιχορήγησίν των.

Τσοπαναίου

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἡ ἀκρόασις τοῦ Σακῆρ.

Κωνσταντινούπολις 1 Ἰουνίου 1890

Σήμερον ὁ Σουλτάνος ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν Σακῆρ πασσάν, ὅστις κατέθηκε τὴν ἐντολήν του ὡς διοικητῆς τῆς Κρήτης εἰπὼν, ὅτι εἶνε περιττὸς νὰ μένῃ ἐκεῖ, ἀφοῦ ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τῆς νήσου ὁ ἐξ Ἠπείρου Ἀγαθόπουλος τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας. Ὁ Σουλτάνος ἔμεινε σύμφωνος.

(Πρακτορεῖον τοῦ ἰδιοῦ μας καὶ α.)